

SANATHANA SARATHI – VELJAČA 2020. GODINE

GLAS UTJELOVLJENJA BOŽANSKOGA – ĀVATAR VANI

USMJERITE SVOJU LJUBAV PREMA BOGU

STEKNITE MUDROST UVIDA

Ljudi se Bogu mole da im podari Svoju milost i blagoslove. No najprije bi trebali to i zaslužiti. Evo jednog malog primjera. Kad ljudi putuju autobusom, osoba koja prva uđe sjedne na prvo sjedalo a onaj tko uđe posljednji u autobus zauzet će posljednje sjedalo. Ali prilikom izlaženja iz autobusa, osoba koja je sjela na posljednje sjedalo izlazi prva dok osoba koja je sjela na prvo sjedalo izlazi posljednja. Znači da osoba koja je prva ušla u autobus ostaje u njemu duže vremena. Štoviše, ako ima neku vrijednu prtljagu ona dobija na vremenu da je pažljivo iznese iz autobusa. To se zove zaslužnost, *prāpti*. Osoba čistoga uma posjeduje takvu zaslužnost. Zato bi čovjek trebao isprati svoj um od nečistoća i ispuniti ga svetim mislima. Samo tako može steći mudrost uvida, *jñāna dr̥ṣṭi*, koja će mu omogućiti da vidi univerzum kao blistavi kozmički oblik Boga.

Čuvajte bogatstvo božanskih misli

Znanstvenici kažu da je sve u univerzumu konglomeracija atoma. Nekada davno, drevni su mudraci Indije, Bhārata, rekli: “Sve je ispunjeno načelom Rāme, *sarvam rāmamayam*”. Objavili su da je cijeli univerzum božanski. Dakle, razlika je samo u nazivu. Dok mudraci nazivaju univerzum božanskim načelom Rāme, znanstvenici kažu da je sačinjen od atoma. Kultura Bhārata je jako sveta. U ovoj velikoj kulturi ustoličena su mnoga božanska načela i misterije. Uzvišeni principi trebali bi biti u osnovi čovjekova življenja. No današnji čovjek želi samo svjetovna zadovoljstva. Hoće uživati u poslu, profesiji i svemu što mu se u

životu događa. Ali to nije prava sreća. Upravo to je svetac Thyagaraja rekao kada je pjevao: “O, umu! Reci mi, leži li sreća u bogatstvu ili u Božjoj blizini.” Što je sreća? Što je sloboda? Jedino razmišljanje o Bogu može čovjeka istinski usrećiti. Ono daje vrhovno blaženstvo, *paramanandam*. Nema većeg blaženstva od toga. Možda zavidite nekima na velikom bogatstvu i zadovoljstvima koje u životu imaju. No oni nemaju samo užitak, *bhoga*, nego i bolest, *roga*. Trebali biste biti jako sretni što ste lišeni bolesti, *roga*. Štoviše, posjedujete bogatstvo božanskih misli. To bi vam trebalo pružiti sreću i zadovoljstvo u životu. Njeguajte takve božanske misli u svojem umu. No ljudi su danas jako nezadovoljni i idu krivim putem. Zašto? Razlog leži u lošim sklonostima, *vāsanā*, koje su imali u prošlim životima i koje su ostavile otisak u njihovom umu. Uklonite li te mentalne otiske, *vāsanā*, pročistit ćete um.

Pažljivo slušajte što vam govorim. Nemojte nikoga imitirati i nerazumno se ponašati. Izgovarajte ime Sathya Sai. Slušajte Njegove dobre poruke. Zašto Ga odbijate slušati? Ljudi danas predano slušaju o lošim stvarima i nimalo ne obraćaju pažnju na ono što je dobro. Zašto imate jezik? Jezik vam je dat da pjevate *bhajane* i izgovarate ime Božje. Zašto imate oči? Jeste li ih dobili da biste gledali sve i svašta? Ne, oči su vam date da biste vidjeli Boga. Zna li zašto vam je Bog dao noge? Jesu li vam date da biste lutali stazama i bogazama? Ne, noge imate da biste išli u hramove. Jednako tako, imate ruke da biste mogli služiti drugima. Posvetite svoje ruke i noge Bogu. Koristite ruke, noge, jezik, oči i uši u obavljanju Božjeg posla.

Spoznajte da ste vi Bog. *Aham* (ja) je prvo ime Boga. Preispitajte se temeljito: *tko sam ja?* Obično kažemo: *ja sam Svami, ja sam muškarac, ja sam žena, ja sam brahmin*, i tome slično. Kad Ja kažem *Ja sam Svami, ja* dolazi na prvo mjesto a Svami tek slijedi. Kada vi kažete *ja sam žena, ja* je na prvom mjestu a žena nakon toga. Kada pitate nekoga kako se zove, on može odgovoriti *ja sam Krishnaiah* ili *Ramdas*. I ovdje je *ja* prvo, a ime sljedeće. Kad se jednom Bog pojavio pred jednim poklonikom odgovorivši tako na njegove molitve, ovaj je upitao: “Tko si ti?” Tada je Bog odgovorio: “Sine, ja sam Bog kojega ti štuješ.” Dakle, čak i Bog najprije kaže *ja*. Zato je *ja* uvijek prvo. Znaite da *ja* znači *aham* ili istinsko Sebstvo, *ātman*, što govori da je prava čovjekova priroda božanska.

Ego i osjećaj vezanosti su uzroci čovjekovih nevolja

Međutim, ljudi koriste *ja* u svjetovnom smislu i ono tada izražava ego i odnos vezanosti. To je uzrok neograničenih čovjekovih patnji. Kada kažete *moja kuća, moj automobil, moja majka*, vi se sa svima njima vezujete. Pretpostavimo da imate kuću i netko nalijepi filmski plakat na vanjski zid, vi ćete se odmah naljutiti i posvađati se s njim govoreći *ovo je moja kuća*. Ali nakon što prodate kuću, više vas nije briga za nju, čak ni da bomba na nju padne. Isto tako i ako prodate automobil, nećete se zabrinuti ukoliko strada u nesreći. Zašto? Zato što automobil više vama ne pripada. Dakle, niste za njega vezani. Evo priče o jednom industrijalcu koji bi uvijek bio jako zabrinut kad bi se u njegovoj tvornici dogodio štrajk; za to vrijeme ne bi izlazio iz kuće da mu netko ne bi naudio. Čak bi osigurao policijsku zaštitu. Nakon što je prodao tvornicu, više se nije brinuo za ono što se ondje događa. Zašto? Zato jer ona više nije bila njegova. Dakle, uzrok svih nevolja u vašem životu je osjećaj vezanosti. Sve dok budete imali osjećaj za *ja* i *moje*, bit ćete vezani. Kad god razmišljate o *mojemu* (*mamah*), imate puno problema. U suprotnom, kad razmišljate o *ne mojemu* (*na mamah*), lišeni ste svih nevolja. Vi kažete: *na deham*. Na teluškom to znači *moje tijelo*. Ali *na* znači i *ne*. Tako da bi *na deham* značilo *ja nisam tijelo*. Jednako tako bi čovjek trebao spoznati da on nije ni tijelo, ni um, ni intelekt ni osjetila. Kada se oslobodite osjećaja vezanosti, ne samo da nećete imati briga, nego ćete spoznati svoju božanskost. Vežite se samo za Boga. Umjesto da kažete da imate ovu ili onu stvar, samo recite *Imam Boga*. Molite se Bogu:

O, Gospode, ti si mi majka i otac,
ti si mi rođak i prijatelj,
ti si sve moje znanje i bogatstvo,
ti si moje sve, o Bože nad bogovima!

*tvameva mātā ca pitā tvameva,
tvameva bandhuśca sakhā tvameva,
tvameva vidyā dravinam tvameva,
tvameva sarvam mama deva deva.*

(stihovi na sanskrtu)

Ako želite osjetiti istinsku sreću, njegujte ljubav prema Bogu. Samo putem ljubavi možete postati jedno s Bogom. Nemojte se vezati za svoje tijelo. Vežite se za Boga. Tada nećete imati potrebu tražiti sreću izvan sebe samih. Sreća je u vama. Vi ste utjelovljenje sreće. Sreća ne ovisi o bogatstvu, ljepoti, mladosti ili visokom društvenom statusu. Sve je to samo privremeno i prolazno. Kad vas sustigne starost, izgubit ćete svu svoju ljepotu, mladost i snagu. Lice će vam prekriti bore. Teže ćete hodati i vid će vam oslabjeti. Prolaznici će vas ismijavati. Cijeli život čovjekov je lutkarska predstava. Zato nemojte biti ponosni na svoju mladost, ljepotu i snagu. Spoznajte da vam je Bog dao tijelo da biste mogli činiti sveta djela. Neka vam tijelo služi za hodanje ispravnim putem. Samo tako ćete ispuniti svoju dužnost. A dužnost vam je spoznati istinu. Istina je vaša sudbina.

(Bhagavān je završio svoj govor *bhajanom* “*Sathyam Jnanam Anantham Brahma ...*”)

Iz Bhagavānovog govora održanog u Sai Sruthiju, Kodaikanal, 18. travnja 1996. godine

GODIŠNJA SMOTRA SPORTA I KULTURE SRI SATHYA SAI OBRAZOVNIH USTANOVA

Izvješće

Sri Sathya Sai obrazovne ustanove održale su svoju Godišnju smotru sporta i kulture na stadionu Sri Sathya Sai Hill View u Prasanthi Nilayamu, 11. siječnja 2020. godine.

Taj događaj predstavlja vrhunac različitih sportskih, kulturoloških i likovnih natjecanja prethodno održanih u svim kampusima Sveučilišta i drugim Sai

obrazovnim ustanovama tijekom akademske godine. Sri Sathya Sai obrazovne ustanove uključuju sva četiri Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje, Sri Sathya Sai osnovnu i Višu srednju školu, Visoku školu gospođe Easwaramme i Sri Sathya Sai institut za više medicinske znanosti (SSSIHMS), Visoku školu za medicinsko osoblje i pridružene zdravstvene znanosti. Više od tri tisuće studenata predstavilo je čitav niz fizičkih i kulturoloških dostignuća u jutarnjem i večernjem dijelu programa. Pripreme, koje su počele mjesec dana ranije, sastojale su se od stotina sati vježbanja i obuhvatile su sve studenata i nastavnike u svim ustanovama.

Jutarnji program

Jutarnji program Godišnje smotre sporta i kulture 2020. godine započeo je u 8 sati svečanim dolaskom Bhagavāna na Sri Sathya Sai Hill View Stadium u pratnji motociklista gdje Mu je dobrodošlicu izrazio ženski orkestar limene glazbe kampusa Anantapur Instituta za više znanosti Sri Sathya Sai, nakon čega je uslijedio pozdrav zastavi u kojem su sudjelovali čelnici Sveučilišta, škola i srodnih ustanova. Potom je uslijedila lagana povorka grupe studenata predvođene muškim orkestrom limene glazbe kampusa Prasanthi Nilayam.

Nakon svečane dobrodošlice Bhagavāna su pozdravili rektori SSSIHL-a, stariji članovi i predstavnici studenata svih Sai obrazovnih ustanova.

U svečanoj povorci koja je uslijedila sudjelovalo je tri tisuće Sai studenata koji su skladno koračali prema pozornici u Santhi Vedika pozdravljajući svog štovanog rektora utemeljitelja.

Nakon toga je podignuta zastava Sveučilišta, koja vjerno simbolizira jedinstvo i obećanje da će se čuvati čast i slava Sri Sathya Saijeve misije. Studenti su nakon toga položili zakletvu Smotre. Zatim je otkrivena ovogodišnja maskota – nebeski

lav. Trenutak kada je maskota poletjela prema glavnom plamenu označio je početak Godišnje smotre sporta i kulture 2020. godine.

Događanja

Ove godine su studenti iz kampusa za muške polaznike u Prasanthi Nilayamu, Brindavanu i Muddenahalliju te muški polaznici Sri Sathya Sai više srednje škole, pripremili zajednički nastup sačinjen od petnaest točaka.

Oni su najprije na bubnjevima izveli melodioznu glazbu koja je iznijela raznovrsne zvukove ritmova uz moderni ples koji je dočarao razna razdoblja čovjekova razvoja. Potom su izveli čudesne vratolomije u klizanju pokazujući tako svoju spretnost, sposobnost održavanja ravnoteže i odvažnost.

Ni jedan sportski susret Sai obrazovnih ustanova nije potpun bez već uobičajene točke u kojoj se pokazuje vještina vožnje motocikla. Studenti iz kampusa u Muddenahalliju neustrašivo su izveli cijeli niz vještina, od preskakanja linije studenata koji su ležali na tlu do skakanja kroz vatru, na opće oduševljenje tisuća gledatelja okupljenih na tribinama. Ekipe s Radio Saija je organizirala snimanje tog prekrasnog događanja uz pomoć dronova.

Kalari komandosi su nakon toga izveli Kalaripayattu, drevnu fizičku, kulturnu i vojnu vještinu iz Kerale, kojom se postiže savršeni nadzor nad pokretljivošću, izdržljivošću i ravnotežom tijela. Prikaz je uključivao prizore borbe štapovima, buzdovanima, mačevima, urumima, bodežima i pokretima ruku.

Sljedeća točka, *Sumo borci*, predstavila je nekoliko gimnastičkih podviga, uključujući prevrtanje preko glave te igru kabaddi. Sudionici su svojom svestranošću opravdali ime *Sumo* i u potpunosti očitovali svoju kreativnost.

Sljedeće predstavljanje donijelo je priču o Bhagavānu Babi putem inovativnog načina plesa i pričanja priča, nakon čega su uslijedile gimnastičke točke, kao što su skokovi u vodu, kolutovi naprijed i natrag i preskakanje prepreka, te predstavljanje

karatea i drugih borilačkih vještina. Zatim je slijedilo prikazivanje vještina žongliranja sa tri ili više loptica, šešira, palica i ostalih rekvizita. Izvođači su neke od žonglirajućih vratolomija izveli vozeći se na biciklu ili koturaljkama.

Uskoro je uslijedila točka *Acrophiles* u kojoj su studenti pokazali snagu i vještinu penjući se i izvodeći pokrete od kojih zastaje dah, viseći o konopcu na željeznoj konstrukciji visokoj 9 metara. Gledatelji su se nakon toga našli u Americi u doba Starog zapada gdje su ih legendarni kauboji zadivili dobro poznatim potezima i vještinama, uz povremene vratolomne točke. Odjeveni u crno, s bijelim rukavicama koje su sezale do lakata, članovi grupe *Skrivene ruke* izveli su niz plesova uličnog stila praveći pri tom formacije koje su odisale nacionalnim osjećajima, poput Indijske organizacije za istraživanje svemira, Indijskog tima za kriket, Charkhe iz Gandhija, pokreta *Swachh Bharat* i slično.

Potom je okupljanjem svih sudionika proslave Bhagavānovog 95. rođendana završio jutarnji dio programa.

Večernji dio programa

Večernji dio programa Godišnje smotre sporta i kulture započeo je u 16 sati svečanom povorkom koja je iskazala dobrodošlicu Bhagavānu Babi na stadion *Sri Sathya Sai Hill View*. Najprije su se polaznici Srednje škole *Gospođa Easwaramma* predstavili s temom *Atmanivedanam* (potpuna predaja Gospodu) Točku su započela mlađa djeca plesom *Maruni*, po dobro poznatom tradicionalnom obrascu neustrašivih *Gorkha* iz područja snijegom prekrivenih Himalaya. Nakon toga slijedila je oda Charliju Chaplinu u kojoj je skupina malenih Chaplina plesala na mnoge melodije koje su pratile jednu od njegovih dobro poznatih izreka: 'Nikada nećete vidjeti dugu ako gledate dolje.' Uslijedila je sinkronizirana vježba s lepezama, usredotočena na ritmičke taktove i cijeli niz akrobatskih pokreta. Potom

su pozornicu preuzele djevojke. Njihov plesni nastup bio je posvećen Gospodu u nama, koji pomaže čovjeku da nadiđe dvojnosti. Završili su plesnim baletom u kojemu se slavi Gospoda Hanumāna, koji je svojim primjerom podario čovječanstvu najveće pouke ljubavi i predanosti.

Polaznice Škole za medicinske sestre i srodne zdravstvene struke izvele su točku s loptom prikazujući važnost sklada tijela, uma i duše. Oni su to postigli prikazom treniranja košarke (prikazujući napor, eleganciju i marljivo vježbanje koji su nužni da bi se um mogao držati pod nadzorom pomoću ljepote i uigranosti) i vježbama Tai Chija, koje su naglasile usklađene pokrete i disanje, jer to razvija unutarnju energiju, mirnoću uma i vedrinu u vježbaču.

Učenice Sri Sathya Sai osnovne škole i Sri Sathya Sai srednje škole su nakon toga izvele najživopisniju točku programa. Počele su s elegantnim plesom Sai Samarpan, kojim su izrazili poštovanje unutarnjem stanovniku, da bi nastavili sa spretnim gimnastičkim prikazom suštine života: *Život je igra, igraj ju!* Slijedili su plesovi Pranams (posvećeni Prakriti i Purushi) i Dandiya, koji su dočarali ples anđela kerubina, u najvišem zanosu i veselju, u slavu darežljivosti života. Ples ljubavi s plesom Dandiya (društveno-religijskim narodnim plesom koji potječe iz države Gujarat u Indiji), Sai Symphony (u kojoj su najmlađi polaznici skakali, preskakali i ispunili svako srce razdraganošću) i vježbe na parteru bile su sljedeće točke programa. Posljednje tri točke uključivale su božanske igre (Divine Raas Leela), nježan ples, Božansku spretnost (u kojoj su studenti izveli odvažne vježbe na visećim šipkama) i Božansko buđenje, u kojoj su učenice srednje škole izrazile svoju predanost kroz Božansku simfoniju glazbe duše koja potiče buđenje iskonske energije (Shakti), snagu Durge u nama.

Posljednje po redu, ali vrlo zapaženo, nastupile su studentice iz kampusa Anantapur. One su počele s točkom *Antene*, snažnom i veličanstvenom izvedbom

akrobatskih vještina u zraku dok su visile na platnenim petljama. Potom su izvele točku *Ljudske piramide*, akrobatsku formaciju u kojoj su pokazale ravnotežu i atletsku sposobnost. Dok se na stadionu Sri Sathya Sai Hill View spuštao mrak, skakači preko štapova i sufijski plesači s krilima izveli su veličanstvenu ritmičku točku. Veliku završnicu predstavljao je blistavi prikaz dolaska Bhagavāna Babe i Njegove misije pomoću cjelog niza prikaza sa LED svjetlima.

Prinošenje *aratija* Bhagavānu Babi označilo je kraj sportskih događanja u okviru Godišnje smotre sporta i kulture 2020. godine.

GLAZBENA I KULTUROLOŠKA PREDSTAVLJANJA

U sklopu Godišnje smotre sporta i kulture 2020. godine, polaznici Bhagavānovih obrazovnih ustanova predstavili su različite glazbene programe i predstave.

Duniya Ek Parivaar

Učenici 12. razreda Više srednje škole Sri Sathya Sai u Prasanthi Nilayamu izveli su 12. siječnja 2020. godine dirljivu i potresnu predstavu pod naslovom “Duniya Ek Parivaar“ (*Svijet je obitelj*). Temeljena na učenjima Bhagavāna da ispravnost, *dharma*, štiti one koji štite nju i da je služenje čovječanstvu služenje Bogu, predstava je prikazala kako je Bog Sam došao da bi zaštitio protagonista Karthika, pojavivši se u liku starca, kad su ga njegovi nepošteni zaposlenici lažno optužili pa je slučaj završio na sudu. Poticajna tema, odličan scenarij, izvrsna gluma cijele postave i briljantna režija učinili su predstavu izuzetnim scenskim događajem.

Na kraju predstave podijeljene su nagrade učenicima Sri Sathya Sai više srednje škole koji su osvojili prvo, drugo i treće mjesto na ispitima za učenike 10. i 12. razreda, koje je provelo Središnje vijeće za srednje obrazovanje tijekom 2019. godine.

Sant Namdev

Studenti iz kampusa Brindavan su, 13. siječnja 2020. godine, izveli predstavu “Sant Namdev: Priča o Sakhya Bhakti”, u kojoj su prikazali čuvenu životnu priču Sant Namdeva. Najvažniji događaji iz njegovog života vjerno su predstavljeni na pozornici, kao na primjer, trenutak kada je Gospod Vithoba došao jesti hranu koju Mu je ponudio dok je bio dijete, njegova putovanja sa suvremenikom Sant Jnandevom, događaj sa svecem Gorom Kumbharom (lončarom) koji je izjavio da je polupečen i spoznaja pred stopalima njegovog duhovnog učitelja, *guru*, koji mu je otvorio vidike... Bogata poučnim stihovima, *abhanga*, predstava je bila dojmljiv prikaz života ovoj velikog indijskog sveca.

Od moga do tvoga

Predstava “Mine to Thine“ (*Od moga do tvoga*), koju su izveli studenti iz kampusa Muddenahalli, 14. siječnja 2020. godine, na dirljiv je način prikazala kako iskrena i duboka predanost dužnosti zaslužuje milost Boga koji dolazi u pomoć plemenitim dušama suočenima s velikim životnim nedaćama. Ta je tema prikazana kroz priču o nadarenom i poštenom Janardhanu koji je dao sve od sebe da hram kojega je kralj naručio bude savršeno umjetničko djelo ali su ga omeli ljubomorni pomoćnici nagovorivši njegovog sina da razbije kip Gospoda uoči samog otvaranja. Dok se potišteni Janardhan usrdno molio, Sam je Gospod izašao iz hrama i Svojom milošću obasuo iskrenog duhovnog tragaoca. Dobra priča, odlična gluma cijele postave i prekrasna scenografija učinili su predstavu dojmljivim kazališnim događajem.

Sarvam Krishnamayam

Predstava “Sarvam Krishnamayam“ (*Sve je prožeto načelom Kršne*) u izvedbi studenata iz kampusa Prasanthi Nilayam, 15. siječnja 2020. godine, bila je posljednje događanje u okviru Godišnje smotre sporta i kulture 2020. godine.

Temeljena na događajima iz epohalnog rata opisanog u *Mahābhārati*, koji se vodio između Kaurava i Pāndava, predstava je prikazala da prava pobjeda nije postignuta porazom neprijatelja na bojnopolju. Istinska pobjeda u čovjekovom životu je pobjeda nad osjećajima mržnje i neprijateljstva pomoću plemenitih misli praštanja i tolerancije. To su opširno oslikala učenja Bhishme, a isto tako i Draupadi koja je Bhishmu molila da oprost Aswatthami iako je ovaj počino gnusan zločin ubivši petoro nevine djece.

SVEČANA PODJELA NAGRADA

Svečana podjela nagrada na Godišnjoj smotri sporta i kulture Sri Sathya Sai obrazovnih ustanova održana je 15. siječnja 2020. godine, kao dio svečane proslave Makara Sankranti. Ta svečana prilika uključila je i podjelu priznanja studentima za odlična postignuća u sportu, kulturi i likovnoj umjetnosti tijekom akademske godine 2019. / 2020.

Program je započeo nešto prije 8.30 sati ujutro velikom povorkom koju su činili orkestar puhačke glazbe Sveučilišta, skupina studenata, pjevača *Veda* i grupe koja je nosila zastavu.

Nakon toga je dr. P.L. Rani, izvanredna profesorica i voditeljica Odjela za engleski jezik i literaturu na SSSIHL-u, govorila o Smotri sporta i kulture kako procesu pročišćavanja, sinkroniciteta namjere i djelovanja. “Kad imate čiste namjere, Bog vas nagrađuje”, dodala je ona.

Usljedio je potom cijeli niz govora koje su održali polaznici Sri Sathya Sai Više srednje škole i studenata iz svih četiriju kampusa SSSIHL-a. Ti su se govori usredotočili na duboki značaj koji Smotra sporta i kulture ima za sve studente, od oblikovanja njihove osobnosti pomoću razvijanja unutarnjih kvaliteta, do

pronalaženja prave svrhe svega što rade. Godišnja smotra sporta i kulture velika je prilika za samoistraživanje, ustvrdili su oni.

Po završetku govora je gospodin K Chakravarthi, rektor Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje, podijelio *Pehare rektora utemeljitelja* za zasluge koje je u ovoj prilici imala svaka od ustanova. Primili su ih voditelji i zamjenici voditelja Sai institucija i kampusa.

Nakon što su aktualni ravnatelji svih Sai obrazovnih ustanova primili *namaskār* (pozdrav sklopljenih ruku) od Bhagavāna Babe i predali Mu nagradne liste, članovi Sri Sathya Sai središnje zaklade i prorektor SSSIHL-a uručili su trofeje za skupna i pojedinačna natjecanja studenata SSSHSS-a i kampusa SSSIHL-a u različitim kategorijama.

Slijedio je Božanski blagoslov Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe, koji je rekao: “Onaj tko može nadvladati svoj um može nadvladati bilo što u univerzumu. Nema veće moći od uma. Um je glavni uzrok odgovoran za vezanosti i oslobođenje. Danas čovjek nije u stanju nadzirati svoj um. Ako ste u stanju nadzirati svoj um, možete nadzirati bilo što drugo.” On je zamolio studente da Bogu posvete sve svoje riječi, misli i djela u savršenom skladu i sve smatraju darom Bogu.

SRI SATHYA SAI NACIONALNA LIGA ZA KRIKET

U večeri proslave *Makara Sankranti* pokrenuta je jedinstvena inicijativa; učinile su to Sri Sathya Sai Seva organizacije u Indiji i Nacionalna liga za kriket Sri Sathya Sai, 20-20 serija za mlade u Indiji. Najavljujući ovaj događaj, gospodin Sri Nimish Pandya, predsjednik SSSSO-a Indije, govorio je o tome što podrazumijeva ta inicijativa kojoj je cilj da mladi koji su predani služenju izgrade svoj osobni i nacionalni karakter. Predviđeno je održavanje igara na razini Samithija (Sai centara), okruga i zona, a završna će igra biti na stadionu Sri Sathya Sai Hill View, 23. kolovoza 2020. godine. Legendarni indijski igrač kriketa, gospodin V.V.S.

Laxman, zajedno s dužnosnicima Zaklade iz Prasanthi Nilayama pokazao je pehar, Sri Sathya Sai Unity Cup, pred posljednjim počivalištem, *samādhijem*, Bhagavāna.

Obraćajući se tom prigodom, gospodin V.V.S. Laxman se prisjetio mnogih blagoslovljenih razgovora koje je vodio s Bhagavānom uoči održavanja Kupa jedinstva 1997. godine. „*Kroz sport gradite svoj karakter*, savjetovao je Bhagavān“, prisjetio se gospodin Laxman, i preporučio da se uz ovaj Bhagavānov jednostavan, ali dubok i specifičan savjet, slijede Njegove poznate zapovijedi, *Voli sve, služi svima i Pomogni uvijek, ne povrijedi nikad*.

SAI – CEO – GLAVNI IZVRŠNI RUKOVODITELJ MOJEGA ŽIVOTA

N.T. Arun Kumar

Kao glavni tehnolog u jednoj poznatoj tvrtki u SAD-u, morao sam često putovati po cijelom svijetu. Svamijeva sveprisutnost i Njegovo trajno obećanje da će uvijek biti s nama, još jednom mi se potvrdilo te godine kad se avionu kojim sam putovao u Rusiju dogodio kvar u zraku pa nije mogao nastaviti put prema odredištu u Indiji niti se vratiti u Moskvu. U sumornoj tišini koja je zavladała u zrakoplovu, nehotice sam se svom snagom uhvatio za prsten sa zelenim dijamantom kojega mi je Svami materijalizirao prije nekoliko godina, i gorljivo molio.

U zraku ili vatri – uvijek pod Saijevom zaštitom

Ne sjećam se kako, ali mi smo sigurno sletjeli u Moskvi. I nakon toga je za mene slijedilo naporno putovanje kući u trajanju od dvadeset četiri sata, i do slijetanja zrakoplova u Indiji, bio sam potpuno iscrpljen. Kada sam stigao kući, tek što sam se poklonio pred Svamjevom haljinom, prsten je puknuo na dva dijela! Može biti da je Svami iscrpio svu energiju dok je sprečavao nesreću pomoću Svoje 'posjetnice', prstena, koji je sada na mojem oltaru.

Svamijeva se milost proširila i na cijeli moj ured. Bilo je to 2006. godine, kad smo se prvi put prostorno širili; nesreća se dogodila tjedan dana prije svečanog otvorenja – tokom ispitivanja uređaja za gašenje požara, popustio je tlačni ventil i cijeli je ured popladio. To je značilo trošak od nekoliko desetaka tisuća rupija a ja sam putovao za Sri Lanku na hitan sastanak.

Nismo imali nikakvo osiguranje iz kojega bismo nadoknadili štetu, i što je još gore, bilo je sporno čija je greška. Svami se pojavio u snu našem menadžeru koji je vodio projekt (on u to doba još nije bio poklonik), dao mu 'intervju' i pitao zašto Ga nisam posjetio. Kada Mu je rečeno da putujem u Sri Lanku, Svami je rekao da Ga mogu posjetiti i u Colombu!

Tog istog dana u Colombu sam primio elektronsku poruku s adresom tamošnjeg Sai centra. Već sam bio u Colombu nekoliko puta ali nikada nisam našao ni vremena ni načina da posjetim Svamja, i ovo je bilo potpuno iz vedra neba (Narančastog, bolje reći!). Proveo sam blaženo vrijeme u *Sai Mandiru* u Barnes Placeu u Colombu. U Chennaiju su se svi naši izvođači radova sami složili da će popraviti štetu a graditelj im je podmiro troškove! Nije se raspravljalo ni gubilo vrijeme oko predstavljanja naših globalnih planova. Zapravo, Svamijevi studenti zaposleni kod nas, pjevali su Vedske himne i obavili žrtveni obred, *homa*, kako bi cijela tvrtka Njemu izrazila zahvalnost, umjesto uobičajenog pozivanja uvaženih gostiju na svečano otvorenje.

PREOKRETI POD UTJECAJEM BOŽANSKOG

U siječnju 2007. godine, jedan naš kolega ozbiljno je povrijedio glavu dok se vraćao kući kasno navečer nakon posla. Liječnici su posve odustali od njega jer je bio u potpunosti paraliziran. Sljedećeg dana Svami je trebao posjetiti Chennai gdje se održavala Ati Rudra Maha Yajna. Svi smo Mu se usrdno molili i poslali “hitni” fax. Nakon perioda napetosti, naš se kolega nekim čudom počeo oporavljati i danas, godinu dana nakon nesreće, na nogama je i radi – što je tada bilo potpuno isključeno!

Još jedno nevjerojatno iskustvo sam u uredu doživio kad nas je posjetio jedan jako težak i zahtjevan klijent radi pregleda projekta. Bio je tvrdoglav i nepopustljiv po svim pitanjima, i htio je da obavimo više posla u okviru istog ugovora. Rokovi su

nam se produžili a troškovi neprestano rasli, i usprkos svom našem napornom i srčanom radu, izgledalo je da se projekt ne bliži kraju. Nakon iscrpljujućih sastanaka na kojima smo bili primorani pristati na sve njegove uvjete, ja sam ustrajao na našim ograničenjima, tako da smo on i ja ponovno pregledali projekt.

Došao je u moj ured i vidjevši Svamjevu sliku, odjednom je uzviknuo da je njegova supruga gorljiva poklonica i da oni zajedno provode projekt služenja koji se temelji na Svamijevim načelima nedaleko od Bengalurua. Od tog trenutka pa nadalje naš je razgovor odjednom postajao topliji i više smo razgovarali o Svamiju nego o tekućim poslovima, i na kraju našeg susreta, ne samo da se složio s našim prijedlozima, nego je rekao da će nam odobriti dodatna sredstva!

“Ja ću blagosloviti tvoju karijeru” – Svami

Svami je, u svakom pogledu, bio s nama cijelo vrijeme u radu naše tvrtke. Prošle godine, kada je odjel u Chennaiju prerastao u samostalnu kompaniju, ja sam bio imenovan za CEO – glavnog izvršnog rukovoditelja. Ja sam u biti bio prilično iznenađen jer uopće nije bilo nikakve rasprave ili prijedloga na razini Upravnog vijeća – sve se dogodilo kao da mi je bilo suđeno postati CEO. Tada sam uvidio Svamijevo sveznanje i svemoć kad mi je 2004. godine On to predskazao.

Bio je 26. ožujak 2004. godine, kad je naš voljeni Svami ugostio nas jedanaestero iz *Polarisa* (softverske kompanije) i ljubazno mi dopustio da Mu pročitam sadržaj mape koju smo pripremili.

Na trijemu toga dana, kad me je pozvao, Njegovo prvo pitanje bilo je: “Arun iz *Polarisa*”?

Rekao sam: “Da, Svami”.

“CEO – glavni izvršni rukovoditelj?”

“Ne, Svami.”

“O, znači neki drugi Arun...”, rekao je s karakterističkim sjajem u očima!

Nakon toga slijedilo je još događanja i razgovora da bi na kraju Svam imaterijalizirao *vibhuti* i rekao: “Blagoslovit ću tvoju karijeru.” Dakle, nisam znao što bih mislio; kao prvo, Svami me je zamijenio s nekim drugim Arunom koji je bio CEO, i kao drugo, činjenica je da sam u to vrijeme napuštao kompaniju i zapravo već bio u otkaznom roku!

Kada sam toga dana to spomenuo nekim ljudima, čuo sam priču u vezi s gospodinom Deve Gowdaom, kojega je jednom prilikom Svami u govoru nazvao “našim premijerom” dok je bio samo glavni ministar države Karnatake, i sasvim neočekivano, usprkos svemu, nekoliko mjeseci kasnije, gospodin Deve Gowda zaista je postao premijer Indije! S obzirom na tešku situaciju u kojoj sam se nalazio, nisam u tome mogao vidjeti ništa velikoga – samo sam bio preplavljen blaženstvom zbog Svamijevog blagoslova i darežljivosti.

Sada sigurno znam da ono što mi se danas događa u tvrtki jest zahvaljujući onome što je Svami rekao toga dana i ničemu drugom; to je u potpunosti Njegova milost i dobročinstvo. Tijekom posljednjih šest mjeseci vidio sam da se situacije u kompaniji okreću za 180 stupnjeva zahvaljujući Njegovoj svemoći, a tijekom prošle godine osjećao sam kako me Svami doslovno nosi u naručju kroz teška vremena.

Njegovi studenti, Njegove ‘prave veze’

Imao sam veliku sreću raditi s velikim brojem Svamjevih studenata (MBA - magistara poslovnog upravljanja, kao i M. Tech - magistara na području tehnike). Iskustvo koje sam stekao u radu s njima oblikovalo mi je misli i pristup u velikoj mjeri tako da sam postao uravnoteženiji i na bolji način povezujem Svamjeva učenja s poslovnim sustavom. Studenti s kojima sam radio, i s kojima sada radim, blistavi su primjeri rada, ustrajnosti i savršenstva!

U kolovozu 2000. godine putovao sam u SAD sa članom tima koji je diplomirao poslovno upravljanje na Svamijevom Institutu. Ne samo da mi je postao bliski poslovni suradnik nego mi je bio i stalni podsjetnik na činjenicu da je Svami sa mnom u svakom trenutku.

Jedne noći, nakon što sam izgubio zlatni lančić koji mi je poklonio Svami, obojica smo svatko za sebe usnuli san u kojem se pojavio Svami i pozvao nas na intervju, pa dugo vremena s nama ljubazno razgovarao o poslu i životu. Sljedećeg dana, kad smo nas dvojica razmijenili zabilješke, jednostavno smo se zapanjili vidjevši da nam je Svami zapravo dao važne poruke u vezi s poslom i osobnim životom.

Točno godinu dana kasnije, dok sam bio u Puttaparthiju kao gostujući predavač na Njegovom Institutu, Svami me je pozvao na razgovor (Stvarno, ne u snu!) i

prepričao cijeli događaj. I, što je još važnije, kako bi me uvjerio da je On stvarno bio ondje, ponovno mi je materijalizirao onaj isti lančić kojega sam izgubio! Iako sam već u prethodnom iskustvu prepoznao Svamijevo sveznaje i sveprisutnost, sada su mi se po prvi put otkrili u svom punom sjaju i u obliku Njegove čiste ljubavi.

Za nekoga poput mene, općinjenog poslom zbog kojega sam izdašno putovao po cijelom svijetu, i velikom snagom tehnologije, ovaj jednostavan ali potpuni čin čiste ljubavi, pokrenuo je u meni trajnu preobrazbu srca. Poučio me je da najvažniji doprinos u životu ne dajemo samo intelektom nego i srcem – lekcija primjerena svijetu tehnologije!

Svamijev račun je uvijek ispravan!

Svamijevi studenti također postavljaju vrlo visoke standarde rada i ponašanja na radnom mjestu, iako na tih i nenametljiv način. Institut, njegova filozofija i članovi fakultetskog vijeća sasvim sigurno imaju zasluge u tome. U doba kad je visoko obrazovanje u velikoj mjeri postalo stvar pomodarstva i teško dostupan novčani pothvat, Sveučilište Sri Sathya Sai ističe se kao svjettionik nade zahvaljujući svojem jedinstvenom načinu upisa, nastave i rezultatima!

U svom prethodnom poslu imao sam u poslovnoj jedinici oko 15 studenata Svamijevog Instituta i gotovo svaki od njih dobio je neku vrstu priznanja ili nagradu od uprave kompanije i klijenata! Kako bismo zahvalili Svamiju na tomu, svi smo Ga molili da nas primi u posjet i, u ožujku 2004. godine, dobili smo tu božansku priliku. Sa mnom je bilo 12 studenata (3 nam se nisu mogla pridružiti zbog poslovnog putovanja). Prvog dana, na daršanu, Svami me je detaljno ispitivao o ponašanju svakog studenta i strpljivo slušao nabranje nagrada koje su dobili!

Njegovo je lice blistalo kao u ponosne majke i dok je materijalizirao vibhuti, znalački je govorio o tvrtki i njezinoj upravi, riječima punim potpore i blagoslova. Istog dana, Svami je podijelio Svoje halje svim studentima i osoblju, a i mi smo imali sreću dobiti po jednu. No najveće čudo se dogodilo kad smo se vratili u sobu i izbrojili halje u svojim torbama; tri haljine viška bile su za studente koji nisu mogli doći s nama!

Ovakva nevjerojatna ljubav i briga mogu doći samo od Jednoga na ovom svijetu – našeg Stvoritelja, koji je naš vlastiti dah! Nije ni čudo, Svami često kaže da čak i ako Ga zaboravimo, On nikada neće zaboraviti nas! Dok nama trebaju tehnološki uređaji i kalendari da se podsjetimo na male stvari, Božanski Gospodar Tehnolog samo treba iskru naše ljubavi kako bi nam uzvratio milijun puta!

(Susretljivošću: Radio Sai)

Autor, gospodin N.T. Arun Kumar, glavni je izvršni rukovoditelj u globalnoj organizaciji sa sjedištem u SAD. On je bio gost predavač na kolegijima za poslovno upravljanje i tehniku na Sri Sathya Sai institutu za više obrazovanje.

Od kakve je koristi ako samo štujete Moje ime i oblik, ne pokušavajući razviti jednaku ljubav prema svima, samatvu, koju Ja imam, Moj mir, śānti, Moju ljubav, premu, Moju strpljivost i čvrstoću, sahanu, Moje blaženstvo, ānandu?

Baba

Sjaj božanske slave

SVAMI MI JE VRATIO ŽIVOT

Lidvin Virkesdal

Nisam čuo za Sai Babu sve do jeseni 1996. godine. Bio sam vrlo, vrlo zauzeti poduzetnik koji nije pronalazio vremena ni za što drugo osim za posao, čak ni za obitelj. Kako bih izbjegao prometnu gužvu tijekom jutarnjih sati, odlazio sam na posao jako rano. Kako bih izbjegao zastoje na auto cesti, kući sam se vraćao tek oko 21.30 sati. Nisam za to dobio nikakvu nagradu. Od tako stresnog života možete se razboljeti. I ja sam se razbolio. No nastavio sam odlaziti na posao i moja supruga nije ni primijetila da mi je sve lošije. Samo sam nastavio. Mislio sam da ću moći sam to riješiti.

Bavio sam se jedrilicama i motornim čamcima, kao i elektroničkom opremom, i pružao sam usluge u luci Rungsted Harbour, pomodnom predgrađu sjeverno od Kopenhagena. Naravno, moji su kupci dolazili kad nisu radili, tijekom vikenda i

praznika. Ako je netko slavio rođendan u našoj obitelji, na mene se nije moglo računati. Išao sam na posao.

Prilično me ljutilo to da moja supruga nije primijetila da sam smršavio i da se loše osjećam, ali, možda joj nisam ni dao priliku da to primijeti. Uzeo sam slobodan za odlazak liječniku, a on mi je rekao da imam karcinom želuca. To je kasnije i potvrđeno nakon pretraga u glavnoj nacionalnoj bolnici Rigshospitalet u Kopenhagenu i u bolnici u Bergenu u Norveškoj, gdje sam se rodio i odrastao, i gdje sam imao rođake. U obje bolnice liječnici su procijenili da mi je ostalo pola godine života.

Nisam imao puno povjerenja u svijet medicine i nisam bio posebno zainteresiran za liječenje, iako sam posjetio liječnika alternativne medicine koji mi je dao nekakve lijekove; ali osim toga nisam dobio nikakvu terapiju. Povjerio sam se zajedničkoj znanici i rekao joj da bolujem od karcinoma. Jednoga je dana ta žena upitala moju suprugu: 'Jesi li ti svjesna toga da Lidvin ima rak?' Ona to nije znala. Ta žena, koja je bila vidjelica, u tom je trenutku vidjela jedan lik koji je stajao pored moje supruge. Bio je to Sai Baba; rekao je da bismo Ga moja supruga i ja trebali posjetiti u Indiji. 'Taj čovjek može činiti čuda', rekla je.

Ubrzo nakon toga supruga mi je rekla: 'Lidvin, idemo u Indiju, kod Sai Babe!' Nisam bio oduševljen. Prije svega, Indija je bila zemlja na samom dnu popisa zemalja koje sam želio posjetiti. Nabavio sam neku literaturu o tom Sai Babi i bila mi je zanimljiva, ali nisam uopće imao namjeru ići tamo. Kako je nastavila s nagovaranjem, na kraju sam popustio radi mira u kući. Putovati je trebalo za Božić 1996. godine. U to doba godine lijepo je biti sa svojom obitelji u Danskoj a ne na vrućem Orijentu, pa je to bio još jedan motiv da ne putujem. Računao sam na to da ću svoju avionsku kartu moći prodati jednoj 'new-age' prijateljici moje supruge.

Kako se vrijeme odlaska približavalo, i meni postajalo sve jasnije da je sve to jako ozbiljno, pokušao sam prodati avionsku kartu. Ispostavilo se da je to puno teže učiniti nego što sam zamišljao. Ponudio sam ju po niskoj cijeni svim prijateljicama moje supruge, ali bez uspjeha. Nakon toga sam ju pokušao pokloniti. Na kraju, ne samo da sam kartu nudio besplatno, nego sam ponudio sudjelovati u dodatnim troškovima. Sve je bilo uzalud. Nije mi preostalo ništa drugo nego poći na put.

Onoga dana kada smo se okupili u zračnoj luci u Kopenhagenu, svima sam jasno dao do znanja da na mene ne računaju na tom putovanju, jer nisam došao svojom

voljom. Sletjeli smo u Madrasu (sada Chennai) naravno, bez prtljage, jer je ostala u Londonu. Nosili smo laganu zimsku odjeću na vrelih 35 stupnjeva Celzijusa, spotičući se o gradsku prljavštinu i krećući se među svetim kravama. Hotel u kojem smo trebali odsjesti je bio prebukiran, pa smo završili na nekom groznom mjestu. Na licu mjesta sam ja vrlo jasno rekao: 'Kad ova grupa nastavi put prema tom *guruu* u Puttaparthiju, ja se vraćam kući. S vama ću biti samo nekoliko dana na moru, nakon toga me više nećete vidjeti!'

U grupi je bio još jedan par poput nas, gdje suprug nije htio posjetiti duhovnog učitelja. Mi dvojica smo puno razgovarali, ali sve je završilo time da smo ipak otišli u Puttaparthi. Mogli bismo šetati, fotografirati i općenito se dobro provoditi dok dame budu posjećivale tog *gurua*, mislili smo.

U Puttaparthiju je uobičajeno da muškarci nose bijelu odjeću. Drugi muškarci iz naše grupe kupili su bijelu odjeću dok su gospođe kupile dugačke indijske haljine, onakve kakve obično odijevaju kad odlaze na daršan vidjeti Sai Babu. Ja nisam kupio nikakvu odjeću jer uopće nisam imao namjeru proći kroz ulazna vrata ašrama. Dani su prolazili. Grupa je ušla u ašram gdje živi Sai Baba ali ja se nisam želio pridružiti. Jednoga sam dana pomislio da bi s obzirom na to da sam prevalio toliki put, ipak bilo dobro da Ga vidim. Kupio sam nekakvu jeftinu bijelu odjeću i otišao na daršan, ali to me uopće nije dojmilo. Zato sam sjedio otraga. Uobičajeno je da stanete u red i izvlačite brojeve u nadi da ćete dobiti mjesto sprijeda. Ja to nisam činio; ulazio sam malo prije nego je Sai Baba trebao stići.

Na božićno jutro Baba je održao govor. Toga sam dana došao prilično rano jer sam želio čuti što to On ima reći. Dok je govorio, odjednom je materijalizirao minijaturnu Bibliju. Možete mi reći da je izveo trik rukom, ali ovaj put sam sjedio tako blizu da sam mogao jasno vidjeti da to nije tako. Na koricama te male Biblije bio je križ. Prije no što je materijalizirao Bibliju, rekao je da je kršćanima Božić i da oni čitaju Bibliju, muslimani čitaju Kuran a hinduisti Bhagavadgītu. Što je ispravno? Židovi priznaju samo Stari zavjet u Bibliji dok se kršćani čak ne mogu ni složiti u vezi s Biblijom, pa neke sljedbe priznaju samo Novi zavjet i tako dalje, i tako dalje. Bilo je vrlo zanimljivo. Bio sam prilično impresioniran; knjigu sam vidio svojim vlastitim očima.

Kada smo odlazili iz Indije bio sam najsretniji što se mogu maknuti s tog mjesta. Bilo je toplo i Sai Baba mi nije ništa značio. Odmah sam otišao na posao gdje me

je čekala gomila pošte i puno posla. Moji poslovni partneri jednostavno nisu mogli razumjeti kako sam mogao biti odsutan tako dugo, tri tjedna, i još posjetiti nekog čudaka poput indijskog *guru*! To je bilo teško objasniti. Ali nisam se mogao smiriti. Bolest se nije povlačila; naprotiv, bio sam jako mršav i imao simptome karcinoma želuca.

Tjedan dana nakon povratka kući, obuzeo me snažan osjećaj da bih se trebao vratiti u Indiju. Pokušavao sam to zaboraviti jer sam bio sretan da sam opet kući. Ipak, događaji su se odvijali na način da sam nakon deset dana, koliko je prošlo od mog radosnog odlaska iz Puttaparthija, ponovno sjedio ondje čekajući daršan!

Iz nekog neobičnog razloga, sada sam imao potpuno drugačiji stav prema Sai Babi. Nisam razumio što se dogodilo. Moja se supruga jako začudila što sam se želio vratiti. Mogao sam jedino reći da je sada sve drugačije. Otputovao sam iz Danske sam, otvorenog srca i otvorenog uma. Želio sam otići u Indiju. Morao sam ići. I ovaj put je grupa s kojom sam putovao htjela provesti nekoliko dana na moru na početku putovanja, ali morali su to učiniti bez mene; ja sam otišao pravo u Puttaparthi.

Već od prvoga dana jako rano bih stao u red kako bih mogao sjediti sprijeda na daršanu. Bio sam sretan što sam se vratio i, za razliku od prvog puta, ni do čega drugoga mi nije bilo stalo. Jednog poslijepodneva sam sjeo u prvi red, nadajući se da će Sai Baba proći pored mene i uzeti moje pismo. U pismu sam napisao da ću pokušati biti bolji čovjek. Sjedio sam tako čekajući, ponirući u samoga sebe i razmišljajući o mnogim stvarima. Bilo je lijepo ondje sjediti i čekati.

Tog poslijepodneva sam sjedio pored prijateljski raspoloženog starog Indijca koji mi se stalno obraćao. Pitao me odakle sam i rekao mi da je on iz Puttaparthija i da Svamija poznaje još od njihovih mladih dana. Ispričao mi je mnogo zanimljivosti koje su mi bile posve nepoznate. Sjedeći tako, skinuo je s prsta srebrni prsten i rekao: 'Ovaj je prsten Svami materijalizirao za mene; želim da ga ti imaš.' Odgovorio sam da to ni u kom slučaju ne mogu prihvatiti jer bi bilo pogrešno. Osim toga, prsten mi ne bi pristajao, jer su prsti tog muškarca bili tanki kao olovke. Nisam ga želio. Ali je on bio uporan. Rekao je da ako baš treba imati prsten, Svami će mu napraviti novi. Neodlučno sam prihvatio prsten i stavio ga u gornji džep košulje. Kad se Svami pojavio, nadao sam se da će doći do mene i uzeti moje

pismo, ali On je samo prošao. Odmah sam pomislio: ‘To je zbog prstena! Nisam nikako smio prihvatiti taj prsten.’ Osjetio sam kako gori u mojem džepu.

Onda se dogodilo nešto što se jako rijetko događa: Sai Baba se okrenuo. Vratio se i došao pravo do mene. Smrznuo sam se. Rekao je na engleskom: ‘Daj Mi ruku.’ Lijevom rukom sam mu pružio pismo. ‘Ne, drugu ruku’, rekao je On. Jako sam se zbunio i ispružio desnu ruku. Tada je On materijalizirao vibhuti, u velikoj količini, ispunio njime moj desni dlan i rekao: ‘Pojedi!’ Nisam baš puno razumio od onoga što se događa. Ruka mi je bila vlažna i nisam znao što učiniti sa svim tim vibhutijem kojega mi je On izravno materijalizirao u ruku. Samo sam sjedio. Pisma nije bilo; nisam primijetio da ga je uzeo. Sićušni Indijac koji je sjedio pored mene slučajno je imao mali komad papira i u njega sam spremio nešto vibhutija. Pojeo sam malo tog sivog pepela i stavio papir s ostatkom u džep na prsima.

Nije moguće opisati moje osjećaje nakon tog događaja. Odjednom sam se osjećao kao potpuno drugačiji čovjek. Glazba je svirala dok je Baba hodao naokolo; kad je utišala ja sam ostao sjediti i okrenuo sam se prema starom Indijcu da mu zahvalim na prstenu. Njega ondje nije bilo, i nitko od onih koji su sjedili oko nas nije ga vidio. Izvadio sam prsten i pokušao ga staviti na prst. Savršeno je pristajao. To je trebalo biti potpuno nemoguće jer su prsti staroga Indijca bili pretanki. Sve je to bilo jako zbunjujuće.

Vjerovali ili ne, ali danas mislim da je mali Indijac na neki način bio Sam Sai Baba koji je ondje onako sjedio. Ostao sam dugo sjediti nakon daršana razmišljajući o svemu što se dogodilo, a onda sam se tiho vratio u hotel. Bio sam jako, jako sretan, i osjetio sam se čudesno blagoslovljenim i ispunjenim unutarnjim mirom. Kad sam se našao s ostalima iz grupe, pitali su me: ‘Što ti se dogodilo?’ Ispričao sam im.

Ponio sam sa sobom priličnu količinu lijekova i injekcija koje mi je dao moj liječnik alternativne medicine u Danskoj. Odmah sam se riješio svega toga. Znao sam da mi od sada ništa od toga neće biti potrebno. Nazvao sam kući i ispričovjedio o nevjerojatnoj stvari koja mi se dogodila: *Karcinom izliječen!*

Možete reći da mi je lako pričati priče, ali sjetite se da nisam bio sam. Bilo nas je dvanaestero i svi su znali kako sam izgledao i kako sam se osjećao prije, i svi su sada mogli vidjeti kako izgledam i kako se osjećam nakon tog iskustva. Svi su u grupi bili vrlo sretni zbog mene. Rekli su mi da promijenim posao, a netko je u šali primijetio da bih mogao uspješno na put voditi grupe ljudi koji žele posjetiti Sai

Babu. Znao sam da to sigurno neću učiniti! Sad kad sam se dobro osjećao, išao sam kući nastaviti svoj posao.

Kod kuće sam otišao svojem obiteljskom liječniku sretan, veseo i živahan. Složio se da izgleda da sam se izliječio na čudesan način. No umjesto da mi izda potvrdu da sam zdrav, koju sam tražio, on mi je dao potvrdu o bolesti koja vrijedi šest mjeseci. To nikako nisam mogao razumjeti, jer sam planirao vratiti se na posao. ‘Ako se vratiš starom načinu života, morat ćeš naći novog liječnika’, rekao je.

Završilo je tako da sam zatvorio tvrtku. Kad se nađete u kasnim pedesetima nije lako naći novo zanimanje, ali nakon puno promišljanja stvarno sam počeo putovati kao vodič s ljudima koji su željeli posjetiti Sai Babu. Potpuno sam promijenio svoj život u svakom pogledu. Prestao sam pušiti, a kako nisam imao problema s vegetarijanskom hranom u Indiji, promijenio sam i način prehrane i postao vegetarijanac. Moji nekadašnji prijatelji i poslovni partneri bili su uvjereni da sam postao religiozan ili da sam jednostavno poludio. Ali moja supruga i djeca, i moji najbliži prijatelji, koji su sve znali, prihvatili su moj novi način života.

Pet godina nakon karcinoma ponovno su me temeljito pregledali. Sve su pretrage pokazale da nema zaostalih stanica karcinoma. Izliječio sam se. Zapravo me je bilo sram podvrgnuti se pretragama jer sam znao da me Sai Baba izliječio. Otada je cijeli moj život pod utjecajem Sai Babine prisutnosti. Imao sam toliko sreće da me nekoliko puta pozove k Sebi na razgovor, i toliko sreće da puno puta od Njega dobijem vibhuti; osjećam kao da mi govori: ‘Evo još za potporu.’

Izvadak iz članka Lidvina Virkesdala, vodiča grupa iz Danske, objavljenog u knjizi “Putovanja do ljubavi”, autorice Kirsten Pruzan Mikkelsen.

BHAGAVĀNOVA PORUKA PRIGODOM SIVARATHRIJA

ISTINA JE TEMELJ ČOVJEKOVOG ŽIVOTA

Dobro je osloboditi se loših sklonosti u svetim danima kao što je Sivarathri. Poslije noći dolazi dan, nakon dana stiže noć. To je svakodnevna pojava. Po čemu se odlikuje Sivarathri? Kao u noći koja prethodi danu novog, mladog mjeseca,

posvuda će vani vladati potpuni mrak, a srce će biti ispunjeno blistavim sjajem tijekom te svete noći. Svjetlost predstavlja ono što je povoljno, mangalam. To je razlog zašto se ovaj dan svetkuje kao Sivarathri, Śivina noć, śivarātri.

STALNO PONAVLJAJTE BOŽJE IME

Ne može biti mira dok čovjek zaboravlja temelje, *ādhāra*, i usredotočuje se na nadgradnju, *ādheya*. Čovjek je zaveden prividom da je svrha života uživanje u jelu, piću i spavanju. Ravnajući se time, trudi se biti materijalno što bogatiji; ne pokušava razumjeti svrhu svoga rođenja na ovom svijetu. Iako se pokušava ispravno ponašati, on u tome ne uspijeva zbog svoje pohlepe, ambicije, pohote i drugih iskušenja.

Istina je temelj na kojem se gradi karakter čovjeka. Kad se istina ne poštuje, utvrda života se uruši poput zgrade izgrađene na slabim temeljima. Čovjek to ne shvaća i vodi život ispunjen čulnim užicima, zanemarujući istinu, koja je prava životna snaga i uvjet održanja cijelog njegovog bića.

Shvatite pravo značenje *puruše*, najvišeg duhovnog bića

Prije svega, pojam najvišeg duhovnog bića, *puruše*, potrebno je ispravno razumjeti. U običnom govoru, primjenjuje se za osobu muškog roda. No *puruša* se odnosi na živo biće, *jīva*, istinsko Sebstvo, *ātman*, životnu energiju, *prāna* i najviše Sebstvo, *brahman*. Životna svijest ili svjesnost, *caitanya*, je u svakom biću, za razliku od iskonske prirode, *prakrti*, koja predstavlja tijelo (i pojavni univerzum). *Prakrti* predstavlja žensko načelo, dok svjesnost predstavlja muški vid. *Puruša* se, međutim, odnosi i na muškarca i na ženu. Među čovjekovim ciljevima, *purušārtha*, ispravnost, *dharma*, dolazi na prvo mjesto.

Ispravnost, *dharma*, se obično povezuje s aktivnostima poput odlaženja na hodočašće, davanje milodara i činjenje dobrih djela. No te aktivnosti samo pružaju mentalno zadovoljstvo onima koji u njima sudjeluju. One ne vode do Boga. Ispravnost, *dharma*, je samo utjelovljenje božanskog. Sva nastojanja da se postigne jednota s Bogom, u cjelini se mogu nazvati ispravnošću, *dharmom*.

Posjedovanje, *artha*, se obično povezuje s bogatstvom. Ali za kojim bi to bogatstvom čovjek zaista trebao težiti? To bogatstvo je znanje, *jñāna*, bogatstvo

božanske mudrosti, *brahma jñāna*. Traganje za tim znanjem prava je potraga za bogatstvom, ne traganje za načinima kako steći novac i druga materijalna dobra. Ono što čovjek treba tražiti jest mudrost svemoći, *jñāna aiśvarya*. Samo s tim znanjem će čovjek stići do cilja ljudskog života.

Pohlepa, *kāma*, nije samo puko ispunjavanje svjetovnih želja, koje su prolazne i trenutačne. Želju bi trebalo osjećati za oslobođenjem, *mokṣa*, a ono znači oslobođenje od vezanosti za sve predmete svjetovne prirode i njegovanje vezanosti za Boga. Vezanost za svjetovne predmete je zabluda, duhovno neznanje, *moha*. Odbacivanje tih vezanosti, *kshaya*, vodi do uništenja zablude, *moha kshaya*, ili oslobođenja, *moksha*.

Posebnost Šivine noći, *śivarātri*

Dobro je osloboditi se loših sklonosti u svetim danima kao što je Sivarathri. Poslije noći dolazi dan, nakon dana stiže noć. To je svakodnevna pojava. Po čemu se odlikuje Sivarathri? Kao u noći koja prethodi danu novog, mladog mjeseca, posvuda će vani vladati potpuni mrak, a srce će biti ispunjeno blistavim sjajem tijekom te svete noći. Svjetlost predstavlja ono što je povoljno, *mangalam*. To je razlog zašto se ovaj dan svetkuje kao Sivarathri, Šivina noć, *śivarātri*.

Kad je Hanumān zapalio cijeli grad, noćnu tamu je zamijenila blistava svjetlost. No u isto vrijeme srce Rāvane je bilo ispunjeno tamom. Značenje Šivine noći, *śivarātri*, je da iako je cijeli svijet ispunjen tamom, ako netko svoje srce ispuni božanskim mislima, sjat će punim sjajem. Svake godine u jedanaestom mjesecu indijskog kalendara, *māgha*, četrnaestog dana tamne polovine mjeseca, kada se ljudi usredotočuju na Boga, doživljavaju božanske osjećaje.

Pravi način obilježavanja Šivine noći, *śivarātri*

Značenje ostajanja u budnom stanju tijekom ove noći jest da ju se provede u svjesnosti o Bogu. Potrebno je biti budan tijekom cijele noći s imenom Boga na usnama neprekidno. No ljudi obično misle da je najvažnije, samo ostati budnim tokom cijele noći. Neki gledaju filmove ili, čak, igraju karte. To nije ispravan način obilježavanja Šivine noći, *śivarātri*. Uobičajeno je, također, držati se posta,

upavasa, odricanjem od uobičajene hrane. Ispravno je tu noć provesti u stalnom osvješćivanju unutanjeg Sebstva, *ātmatattva*, pjevanjem Božjeg imena.

Izvadak iz Bhagavānovog govora o *śivarātriju*, 10. ožujka 1994. godine

PROSLAVE U PRASANTHI NILAYAMU

Izvješće

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ RAJASTHANA

Više od 250 poklonika stiglo je iz Rajasthana na trodnevno hodočašće u Prasanthi Nilayam (28. do 30. prosinca 2019. godine) gdje su izveli svoje glazbene i kulturne programe 28. i 29. prosinca. Prvog dana su se predstavili programom poklonstvene glazbe pod nazivom “Sai Spandan”. Srca punih predanosti i zahvalnosti prema Bhagavānu, oni su izveli ukupno pet poklonstvenih pjesama, među kojima su: “Raj Dharma Ki Dharti Se Ab Goonje Sai Ram Ki Dhun“ (*Sai glazba odzvanja zemljom Rajasthan*), “Maa Tujhe Koti Pranam“ (*O, majko! Upućujemo Ti tisuće pozdrava*), “Tu Hi Ram Hai Tu Hi Rahim” (*Ti si i Rāma i Allah*). Njihov sljedeći nastup bila je predstava pod nazivom “Sai Baba Sangh Anubhuti Ke Pal” (*Neka iskustva sa Sai Babom*). Predstava je prikazala neka od glavnih učenja Bhagavāna kroz prikladna pitanja trojice studenata i izravnih odgovora članova fakultetskog vijeća Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje, koncipiranih na osnovi Bhagavanovih razgovora s nekim starijim poklonicima. Predstava je uistinu pružila sjajno iskustvo učenja na jednostavan i neposredan način.

SAI PREMABANDHAM

Trodnevni susret bivših polaznika Saijevih ustanova, pod nazivom *Sai Premabandham* (spona ljubavi sa Saijem) održan je u Prasanthi Nilayamu od 30. prosinca 2019. do 1. siječnja 2020. godine. Tom prilikom se okupio veliki broj bivših polaznika Sai obrazovnih ustanova koji su došli iz svih dijelova svijeta kako bi iskazali ljubav i zahvalnost svom božanskom mentoru, Bhagavānu Sri Sathya Sai Babi.

Susret je počeo poklonstvenom glazbom pod nazivom “Swararchana”, koju su pred Bhagavānim lotosnim stopalima nadahnuto izveli bivši polaznici Odjela za glazbu Sri Sathya Sai instituta za više obrazovanje. Započevši svoj nastup klasičnom hindustanskom skladbom, oni su izveli Mirin *bhajan* “Hari Mere Jivan Praan Adhaar” (*Kršna je moj životni dah*), a nakon toga pjesmu punu nostalgičnih uspomena na Bhagavāna, “Sai Teri Yaad Maha Sukhadaayi” (*O, Gospode Sai, uspomene na Tebe ispunjavaju nas blaženstvom*). Potom su izveli razdraganu *Tillanu* da bi završili svoj nastup grupnom izvedbom pjesme “Sai Terey Pyaar Se Bhara Ye Mera Dil” (*Moje je srce ispunjeno Tvojom ljubavlju, oh Sai*). Uslijedio je program *bhajana* kojega su također vodili bivši polaznici.

Program *Sai Premabandhama* je nastavljen 31. prosinca 2019. godine zajedničkim nastupom bivših polaznika Sri Sathya Sai osnovne škole i Sri Sathya Sai više srednje škole. Prva točka bio je veličanstveni ples kojeg su izveli bivši polaznici osnovne škole nakon čega su slijedile dvije melodiozne pjesme u grupnoj izvedbi “Mere Maula Karam Ho Karam“ (*O, Gospode! Smiluj mi se*) i “Brahmamokkate Para Brahmamokkate” (*Bog je jedan*). Potom je nastupio veličanstveni orkestar gajdaša osnovne škole. Vječna poklonstvena pjesma koja moli za Božju milost, “Jab Koi Baat Bigad Jaaye” (*O, Gospode! Budi sa mnom kada stvari krenu po zlu*) bila je još jedna pjesma koju su izveli bivši polaznici. Na kraju su bivši polaznici izveli predstavu pod nazivom “Love is My Form” (*Ljubav je Moj oblik*) u kojoj su prenijeli Bhagavānovu poruku da su sva utjelovljenja Boga, *avatāra*, Njegovi oblici, ali da Mu je najbliži avatarski oblik - ljubav. To je objava koju je dao Gospod Nārāyana kao odgovor na pitanje mudraca Narade; tada je On rekao: “Nemoj samo voljeti da bi živio, živi da bi volio, i živi ljubav.” Ta božanska poruka je tada odjeknula dvoranom izgovorena glasom Bhagavāna. Predstava je završila u nostalgičnom tonu dok su bivši polaznici pjevali vječnu pjesmu “Humko Tumse Pyaar Kitna” (*O, Gospode! Ti znaš koliko Te volimo*).

Prvi novogodišnji dan 2020. godine počeo je sjajnim nastupom orkestra limene glazbe u kojem sviraju studenti koji polaze Sri Sathya Sai Institut za više obrazovanje, koji su izveli cijeli niz poklonstvenih pjesama među kojima su “Sankara Siva Sankara”, “Why Fear When I am Here”, “Rakshagan” – odu posvećenu mladima u vojsci Indije.

Kako bi obilježili sveti dolazak Nove godine održano je masovno izgovaranje 108 božanskih imena Bhagavāna, *Sri Sathya Sai āštottaraśatanāmāvalī*, koje su vodili bivši polaznici Instituta i u kojemu je predano sudjelovao cijeli zbor poklonika u dvorani Sai Kulwant. Atmosfera je odisala božanskim vibracijama.. Potom se skupu obratio gospodin Karthik Ramesh, M.B.A., koji je na Institutu diplomirao poslovno upravljanje u generaciji 2005./2007. Govoreći o istinskoj vezi ljubavi, *Premabandham*, govornik je ispriповjedio cijeli niz svojih osobnih iskustava navodeći kako je Bhagavān polako razvio vezu ljubavi s njime kako bi uistinu mogao postati Saijev student što je, kako je rekao, bilo najveće postignuće u njegovom životu. Nakon toga je predstavljen prekrasni zaštitni znak, logo za proslavu 95. Bhagavānovog rođendana.

Večernji dio programa počeo je velikom povorkom bivših polaznika koji su svečano unijeli Bhagavānov baldahin u dvoranu Sai Kulwant. Zatim je skupina bivših polaznika sa zastavom u polaganom hodu pozdravljala Bhagavāna. Prikazan je i video film koji je pružio uvid u aktivnosti nesebičnog služenja, *sevā*, koje izvode bivši polaznici širom svijeta.

Plesna skupina Prasanthi izvela je potom program pod nazivom “Sai Nuthi Madhura Smriti” (*Obožavanje Saija*). Raznim vrstama plesnih točaka plesači su zadivili gledatelje.

Poslije toga su nekadašnji majstori orkestralne glazbe na Sveučilištu izveli jedinstvenu glazbenu simfoniju pod nazivom “Tattwamasi” (*To si ti*), dočaravajući različite faze čovjekove evolucije koja u konačnici vodi do spoznavanja istine o njegovoj jednoti s Bogom. Sudeći po svemu, bila je to izvanredno muziciranje nadarenih bivših orkestralnih prvaka na krajnje nadahnjujuću temu.

Veliku završnicu programa činila je veličanstvena predstava “Izbor” koja je gledateljima prenijela poruku da bi tragalac trebao napraviti pravi odabir kako bi prevladao zabludu i spoznao svoju božansku prirodu. Glavni lik Adwait je to u drami učinio shvativši da su njegov prijatelj u igri, pastir Kršna, i Kršna, Gospod Mathure, jedan te isti Kršna. Prikazi potpune predanosti pastirica, *gopikā*, i Kršnina ljubav prema Sudami, učinili su njegov odabir jasnim. Zahvaljujući odličnoj glumačkoj postavi, dobroj režiji, prikladnim kostimima i maski, predstava se može nazvati uspješnim scenskim događajem.

HODOČAŠĆE POKLONIKA IZ SIKKIMA

Živopisni program koji se sastojao od pjevanja poklonstvenih pjesama i predstave s plesnim točkama izveli su poklonici iz Sikkima 2. i 3. siječnja 2020. godine u okviru svog dvodnevnog hodočašća u Puttaparthi, *Parthi Yatra*. Počeli su veličanstvenom plesnom dramom pod naslovom “Tihar”, što znači blagdan poznat i kao Deepavali, koji se u Sikkimu svetkuje pet dana. Predstava, koju su izveli Sai mladi, prikazala je kulturu Sikkima kroz tradicionalne obrede i načine bogoštovanja, te pomoću prekrasnih plesova. Sastavni dio proslave je i priča o vladaru Baliju i Gospodu Vamani, koju su mladi glumci također lijepo dočarali. Predstava je završila *bhajanima*.

Poklonici iz Sikkima su 3. siječnja 2020. godine izveli program poklonstvene glazbe. Počevši zanosnim muziciranjem na flauti, Sai mladi iz Sikkima izveli su cijeli niz poklonstvenih pjesama među kojima su bile i “Sai Baba Bolo Sai Baba Bolo” (*Izgovarajte ime Saija*), “Ram Bhajan Kar Mana” (*O umu, štuj Rāmu*), “Sai Ram Krishna Rehman Sai Gita, Veda, Quran“. Slijedio je program *bhajana* kojeg su također vodili poklonici iz Sikkima.

HODOČAŠĆE U PUTTAPARTHI, PARTHI YATRA, POKLONIKA IZ SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA

Skupina poklonika iz Sjedinjenih Američkih Država među kojima su bili mladi odrasli i dužnosnici Prasanthi zaklade iz SAD-a, došli su na trodnevno hodočašće u Puttaparthi, *Parthi Yatra*. Od 1. do 3. siječnja 2020. godine, oni su izveli program poklonstvene glazbe i održali dva govora.

Prvi je govor održao dr. Ravi Dabir, osnivač i povjerenik Zaklade Prasanthi Trust. Tom je prigodom uvaženi govornik izrazio zahvalnost svojim roditeljima zato što su davno doveli cijelu obitelj u okrilje Bhagavānove milosti i opisao kako bi, kad su dolazili u Puttaparthi nakon napornog cjelodnevnog putovanja iz Bengalurua, Svami stajao na obali rijeke Chitravathi i obasipao ih ljubavlju i blagoslovom. Nakon što je ispričao kako ga je Svami nedavno spasio od ozbiljnijih poteškoća sa srcem, dr. Ravi je kazao kako se jedino čvrstom vjerom i potpunom predanošću može zavrijediti Božju milost.

Drugi je govornik bio gospodin Sri Ramesh Wadhvani, glavni izvršni upravitelj, utemeljitelj i član Zaklade Prasanthi Trust, koji je rekao da je Zaklada utemeljena 1992. godine, samo zahvaljujući milosti i blagoslovu Bhagavāna. Navodeći kako je glavni cilj Zaklade služenje čovječanstvu, on je izložio glavne projekte Zaklade među kojima su proširenje Sri Sathya Sai opće bolnice u Prasanthi Nilayamu i unapređenje Sri Sathya Sai super specialističkih bolnica u Puttaparthiju i Whitefieldu (Bengaluru). Govoreći o iskustvu Svamijeve božanske milosti kad mu je On izliječio bolest srca, uvaženi je govornik primijetio da Svami vodi poklonike na put služenja i žrtvovanja kako bi im podigao svjesnost i uklonio ego i odnos vezanosti prema ovozemaljskom. Po završetku tih dvaju govora prikazan je video film na LED ekranima koji je predstavio aktivnosti nesebičnog služenja, *seve*, koje provodi Zaklada Prasanthi. Posljednja točka programa bila je poklonstvena glazba u izvedbi mladih odraslih koje su vodili Sai sestre, Sai Kiran i Sai Nivedita iz SAD-a. Počevši molitvenom pjesmom upućenom Gospodu Ganeši “Vandeham Gananayakam” (*Molim se Gospodu Ganeši, zapovjedniku ratnuka*), nadareni su glazbenici otpjevali dirljive poklonstvene pjesme među kojima su “Allahu, Allahu, Allahu”, “Jagajanani Bhavani” (*Božice Bhavani, božanska majko*), “Sai, Ti si moje srce i duša” i instrumentalno izveli *bhajane* “Vaishnava Jana To Tene Kahiye Peera Parayi Jaane Re” (*Onaj tko shvati tuđu bol istinski je poklonik*), “Hari Bhajan Bina Sukha Santhi Nahin” (*Nema mira i sreće bez Božjeg imena*).

INSTRUMENTALNA POKLONSTVENA GLAZBA U IZVEDBI POKLONIKA IZ SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA

Skupina nadarenih glazbenika iz SAD-a je 6. siječnja 2020. godine izvela program instrumentalne poklonstvene glazbe pod nazivom “Hridaya Pushpam – Sai Ko Arpan” (*Prinosimo cvijet Saijevom srcu*). Počevši program u 17 sati, glazbenici su zadivili poklonike svojom izvedbom poklonstvenih pjesama koja je trajala gotovo sat vremena i u kojoj su se našli dobro poznati Sai *bhajani* i prekrasne glazbene kompozicije. “Gurudeva Priya Deva Sai Deva Dayamaya” (*Voljeni Sai je božanski duhovni učitelj, guru, pun suosjećanja*), “Hari Bhajan Bina Sukha Santhi Nahin” (*Nema mira bez Božjeg imena*) i “Govinda Krishna

Jai Gopal Krishna Jai” (*Budi pozdravljen, Gospode Kršna*) su neki od *bhajana* koje su glazbenici tom prilikom izveli.

19. OBLJETNICA SSSIHMS-a U WHITEFIELDU

Devetnaesta obljetnica Sri Sathya Sai Instituta za više medicinske znanosti (SSSIHMS) u Whitefieldu, Bengaluru, proslavljena je 19. siječnja 2020. godine u Prasanthi Nilayamu. Program je započeo govorom ravnatelja Instituta, dr. Shekhara Raoa, koji je iznošenjem statističkih podataka pokazao da je Institut ostvario opći napredak i da su se zaposlenici posvetili služenju bolesnicima vidjevši Saija u svima njima. Potom je uslijedio kulturni program na temu: “Sai je put, Sai je istina, Sai je život”. Bila je to lijepa kombinacija tematskih pjesama, dojmljivih dijaloga i jedinstvenog nastavnog sata u okviru programa Bal Vikas koji je predstavio učenja Bhagavāna, ističući vrijednosti služenja, požrtvornosti i duhovnosti. Program je u cijelosti bio dobro osmišljen i izveden. Bhagavānov božanski govor bio je sljedeća točka programa. Objašnjavajući značenje izraza SAI, Bhagavān je rekao da SAI znači Service (služenje), Adoration (poklonstvo), i Illumination (prosvjetljenje), što podrazumijeva djelovanje, *karma*, predanost, *bhakti* i mudrost, *jñāna*. On je pozvao poklonike da slijede te vrijednosti kako bi ostvarili svoj život.

OBLJETNICA KANALA RADIO SAIJA ZA BHAJANE

Snaga *Sai Nama Sankirtana* i veličanstvenost *Sathya Sai Avatara* došli su do punog izražaja kada je velika skupina pjevača *bhajana* pri Radio Saiju i grupa Prasanthi Bhajan izvela cijeli niz dirljivih poklonstvenih pjesama na proslavi 1. obljetnice Radio Sai Bhajans Channela, 20. siječnja 2020. godine. Poklonstvene pjesme koje su izveli pjevači uključivale su “Narayan Bhaja Narayan”, “Maula Maula Maula Maula”, “Taagara Sri Sai Namamrutham” (*Pijte nektar Saijevog imena*). Tematsku pjesmu proslave Bhagavānovog 95. rođendana pjevači su također otpjevali uživo na oduševljenje slušatelja.

Službenu Facebook stranicu Bhagavāna Sri Sathya Sai Babe pod oznakom SBOI (Sai Baba of India) Bhagavānu je posvetio gospodin Raman, poklonik iz

Danske, koju će od sada voditi Sri Sathya Sai središnja zaklada. Ta stranica ima veliki broj pratitelja i više od 4.2 milijuna pretplatnika.

Prije toga je ravnatelj Radio Sai Global Harmony, gospodin Sundar Swaminathan, izrazio zahvalnost Bhagavānu na Njegovoj milosti i blagoslovima, zahvaljujući kojima se Radio Sai razvijao i širio nadaleko i naširoko.

KONVENCIJA SVIH POLAZNIKA PROGRAMA BAL VIKAS IZ CIJELE INDIJE I SUSRET BIVŠIH POLAZNIKA

Izvjeste

Deseti susret bivših polaznika programa Bal Vikas iz cijele Indije i 7. godišnji skup 3. grupe polaznika Bal Vikasa održani su u Prasanthi Nilayamu 4. i 5. siječnja 2020. godine. Program je počeo 4. siječnja 2020. godine snažnim prizivajućim zvukovima orkestra limene glazbe Sri Sathya Sai Vidya Vihar iz Visakhapatnama. Nakon toga je slijedila tematska pjesma “Bal Vikas Ka Yeh Uphaar” (Dar programa Bal Vikas), koja hvali veličinu pokreta Bal Vikas.

Dva poučna govora koje su održali bivši polaznici programa Bal Vikas i ples Bharata Natyam bili su sljedeće točke programa. Govornici su ukazali na to da je Bal Vikas veliki pokret koji je polaznike preobrazio u duhovne tragaoce i odveo ih na put služenja i požrtvovnosti. Ples Bharata Natyam pod nazivom “Sivopasana” (*Štovanje Šive*), izveli su bivši polaznici programa Bal Vikas iz države Karnataka započevši ga na zvukove molitvene pjesme posvećene Gospodu Ganeši i završivši pjesmom “Bho Shambho Siva Shambho Swayambho” (Šiva, samorođeni).

Potom je gospodin V. Ramasubramaniana, sudac Vrhovnog suda Indije, uručio Nagrade za izvrsnost Saijevima bivšim polaznicima programa Bal Vikas. Slijedio je program *bhajana* koji je završio izvođenjem *aratija*.

Većernji program započeo je povorkom glazbenih grupa nakon čega su dvojica bivših polaznika programa Bal Vikas održali kratke govore na temu “Sri Sathya Sai Bal Vikas – više od 50 godina”.

U svojem pozdravnom obraćanju koje je uslijedilo, gospodin Nimish Pandya, predsjednik Sri Sathya Sai Seva organizacije za područje cijele Indije je rekao da je Bhagavān pokazao čovječanstvu da Bal Vikas nudi odgovor na sve svjetske probleme. Iskazujući dobrodošlicu glavnom gostu programa, gospodinu V. Ramasubramanianu, sudcu Vrhovnog suda Indije, gospodin Pandya je kazao da je zlatna obljetnica programa Bal Vikas najbolja prilika za prisutnost suca Ramasubramaniana, diplomanta prve generacije polaznika Bal Vikas.

Slijedila je svečanost blagoslova 3. grupe polaznika programa Bal Vikas. Uobičajenu zakletvu su polaznici položili u dvorani.

Obraćajući se tom prigodom, glavni gost, sudac V. Ramasubramanian rekao je da ondje ne stoji kao sudac Vrhovnog suda nego kao bivši polaznik programa Bal Vikas. *Svami je pokreuo program Bal Vikas 1969. godine, kad je sustav obrazovanja počeo odstupati od svojega cilja, naime, od razvijanja ljudskih vrijednosti u učenicima*, rekao je on. *Obrazovni sustav, dodao je, trebao bi biti odvojen od novca i zapošljavanja i trebao bi težiti razvijanju karaktera učenika.* U zaključku je rekao da se pomoću znanstvenog naslova može postati doktor, inženjer ili visoki dužnosnik, ali obrazovanjem u okviru programa Bal Bikas postaje se dobrim ljudskim bićem, što je glavni cilj obrazovanja.

Slijedio je drugi dio podjele nagrada za izvrsnost bivšim polaznicima programa Bal Vikas, nakon čega su polaznici Bal Vikasa iz Zapadnog Bengala izveli predstavu "List zahvalnosti", u znak zahvalnosti duhovnom učitelju, *guruu*, Bal Vikasa, koji je razvio vrijednosti tolerancije, praštanja i požrtvovnosti kod učenika i pomogao im da žive plemenitim životom posvećenom služenju čovječanstvu.

Program 5. siječnja 2020. godine sastojao se od kratkih govora koje su održali bivši polaznici programa Bal Vikas, grupnog pjevanja bivših polaznika iz države Maharashtra i dva vrhunska plesa. Bivši polaznici Bal Vikasa u svojim su obraćanjima izrazili zahvalnost Bhagavānu što im je pružio priliku da dobiju obrazovanje u okviru programa koji mijenja život i kojega su nazvali epohalnim pokretom za mir i napredak u svijetu. Skupina iz Maharashtre je nakon toga izvela dvije pjesme.

Veliku završnicu programa predstavljala su dva živopisna plesa koji su bili sljedeća točka programa. Prvi su ples izveli bivši polaznici Bal Vikasa iz

Odishe. Dok su se glazbenici pobrinuli za glazbu i stihove, šest muških plesača odjevenih u žensku odjeću izveli su veličanstveni ples Odishe nazvan ples Gotipua. Besprijevoljna plesna izvedba bila je savršeno umjetničko djelo. Gledatelji su nakon toga imali priliku pogledati Bhangra ples, kojeg su zajednički izveli bivši polaznici Bal Vikasa iz Punjaba i studenti Sathya Sai institucija iz Pathankota u državi Punjab. Isto kao i ples Gotipua, Bhangra ples je također izveden savršeno.

Nakon toga slijedila je još jedna svečana podjela nagrada za izvrsnost bivšim polaznicima programa Bal Vikas.

Služite, bez obzira na prepreke, koliko god vas cinično ismijavali zbog toga. Takve su reakcije neizbježne kada netko čini dobro. Uzmite Mene za primjer. Pohvala i kleveta prate me godinama. Otpor i prepreke samo čine da se dobro još više naglasi a odlučnost da se služi bude još snažnija.

Baba

Duhovno nastojanje otkriva Moju stvarnost

Ja sam zadovoljan samo kad duhovni napori i discipline usmjerene prema uzdizanju i pročišćavanju čovjeka posvuda napreduju. Samo će se tako otkriti Moja univerzalna stvarnost. Zato Me nemojte ograničavati imenom i oblikom. Vaš bi cilj trebao biti da vidite jednog te istog Boga u svim oblicima koji se štiju, vidjeti Ga u svim imenima, zapravo, da budete svjesni Njega kao unutarnjeg pokretača svakog živog bića, prisutnog u svakoj čestici materije.

Baba

Prijevod: Jarmila Hanuška

Lektura: Jadranka Juraga

